

Núm. de Causa: 44000353/2004
Núm. de Rotlle: TSJP-0000037/2018

SENTÈNCIA 49-2018

PARTS:

Recurrent: MINISTERI FISCAL

Recorregut: Sr. V.N. (Rebel·lia)
Advocat: Sr. J.S.C.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, setze de juliol del dos mil divuit.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 18 d'abril del 2018 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida pel delictes major d'assassinat, els components de la Sala Penal Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. I. **Sr. Yves PICOD**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 18 d'abril del 2018 amb la següent part dispositiva:

“DECIDIM:

ABSOLDRE V.N. del delictes major d'assassinat del que venia acusat pel Ministeri Fiscal, declarant d'ofici les despeses processals causades”

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant:

“SON FETS PROVATS: Que A.S., de nacionalitat russa i de 48 anys d’edat, acompanyat de la Sra. O.B. (esposa S.), varen arribar al Principat el dia 14 de desembre de 2004 allotjant-se a l’Hotel X de la vila de R, habitació núm. 1207 de la segona planta.

El dia 17 de desembre de 2004, vers les 21h15, després d’haver sopat tots dos al restaurant de l’hotel es dirigiren vers la seva habitació, obrint la porta el mateix A.S. amb la targeta magnètica, moment en que fou ruixat amb un esprai de gas i en aquesta situació d’indefensió A.S. fou agredit amb arma blanca per una persona de sexe masculí, vestit de fosc i amb la cara tapada que amb el propòsit d’acabar amb la seva vida li propinà varies ganivetades, dos d’elles mortals. La primera en sentit descendent al tòrax que li afectà el cor i la segona en sentit ascendent a l’abdomen que li trencà dues costelles i li afectà el fetge de manera que li causaren la mort quasi immediata per xoc hipovolèmic produït per una hemorràgia massiva.

No ha quedat acreditat que l’autor de l’atac amb ganivet fos l’acusat V.N., nascut el dia 00 d’abril del 1964 a D. (Ucraïna) i de nacionalitat israeliana.”

III.- RESULTANT: que contra l’esmentada sentència interposa recurs d’apel·lació el Ministeri Fiscal i sol·licita que es revoqui la dita sentència en el sentit de condemnar a V.N. com autor responsable del delictes major d’assassinat, a les penes de 30 anys de presó i expulsió del Principat amb caràcter definitiu, així com el pagament de les despeses processals causades i de la responsabilitat civil a favor dels perjudicats en les quantitats que resultin acreditades, hagut compte l’exercici per part seva de les accions corresponents.

Exposa que el Tribunal *a quo* no ha tingut en compte dels arguments esgrimits pel Ministeri Públic ni tampoc el conjunt de la prova indiciària obrant en autes, suficient per acreditar que l’autoria del delictes major d’assassinat del Sr. A.S. recau en l’acusat V.N.

IV.- RESULTANT: que la representació lletrada del Sr. V.N. s’oposa al recurs interposat i, en base a les consideracions contingudes en el seu escrit de contesta de data 28 de maig del 2018, interessa la confirmació de la sentència recorreguda i l’absolució del seu defensat.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que el Ministeri Fiscal fonamenta la seva acusació en que V.N. va tenir l’oportunitat i va gaudir de tots els elements per a cometre l’assassinat. En efecte, estava allotjat al mateix hotel havent insistit de manera especial en aquest punt al moment de fer la reserva a la

agència. A més, es trobà a la seva cambra una eina (rasqueta) apta per obrir la porta de l'habitació de la víctima així com també una samarreta estripada que segons el Servei de Policia li va poder servir per tapar-se la cara.

Per altra part, subratlla el Ministeri Fiscal, V.N. té formació militar.

Finalment, el dia dels fets l'acusat tenia dues entrades i sortides de la seva habitació entre les 21:00 hores i les 21:55 hores, períodes temporals que li permetien cometre el crim i desfer-se del material comprometedor llançant-lo al bidó de l'obra del costat de l'hotel.

A més, l'escorcoll de la cambra ocupada pel processat V.N. permet trobar al bany una tovallola amb taques, una rasqueta metàl·lica, una pistola d'aire comprimit equipada amb un punt de mira de punt vermell i silenciador, unes mitges, dos parells de guants negres –un dels quals amb proteccions pel dors de la mà "de combat"–, una samarreta de color gris fosc estripada, una navalla multi-ús, un rodet de cinta americana i un pic de petites dimensions, i altres objectes que no encaixen amb la participació en una organització criminal que una estada turística al Principat. V.N. no donà explicacions raonables sobre la possessió d'un material destinat a cometre infraccions greus.

La pericial efectuada sobre la porta de l'habitació de la víctima realitzada pel "Servicio de Técnica Policial" de la Comissaria General de Policia Científica, estableix clarament que la porta (amb el seu marc i pany), ha estat manipulada amb un instrument de les característiques de la rasqueta intervinguda a la habitació del processat V.N., amb la finalitat de produir l'obertura de la mateixa.

V.N. efectuà dues declaracions per davant de l'Hble. Batlle instructor, donant versions contradictòries, entre altres en quant a les raons del seu viatge al Principat d'Andorra o també al fet que si coneixia, o no, a K. i a D.

II.- CONSIDERANT: que l'advocat de la defensa no admet que es presenti el seu client com un sicari a sou dels germans K., els quins no tenen antecedents criminals, no sent creïble que es consideri com a circumstància qualificativa del delictes d'assassinat que el seu representat actués mogut per preu o recompensa pel fet de dir ell mateix que havia de cobrar 500 euros diaris per la seva feina d'agent de seguretat.

Remarca que no fou mai reconegut per l'empleada de l'armeria "Y" que va vendre el ganivet, la Sra. S.D., no obstant havent manifestat aquesta que l'impactà el coneixement i domini de l'arma que el comprador demostrava.

Qüestiona que la roba –jersei de color gris, marca Z i talla L–, trobada al bidó de l'obra situada al costat de l'hotel on succeïren els fets pertanyi a l'acusat, roba que malgrat haver sol·licitat repetidament durant el tràmit d'instrucció no fou mai contrastada i és de diferent talla a la que gasta l'acusat (talla XXL), fent especial incís que l'empleada del restaurant de l'hotel del dia dels fets va dir que el recurrent duia un jersei de color blau fosc

o negre, i considera que no ha quedat acreditat que la samarreta recuperada de la seva habitació, de la quina avui no hi ha rastre, servís per fer un passamuntanyes que no tapa la cara, tal com el propi lletrat ho escenificà al mateix acte de la vista oral, passamuntanyes que tampoc fou trobat al bidó juntament amb la resta de roba i material presumptament inculptori.

Refereix que el resultat de la pericial practicada per la Comissària General de Policia Científica nacional espanyola, i en concret per la Sra. Inspectora amb carnet professional núm. *** de la secció de Biologia, confirma que no es van poder trobar traces ni transferències de sang ni d'ADN en la roba o cos de la víctima i la roba de l'acusat, malgrat que la víctima va morir a recepció en mig d'un bassal de sang.

Exposa que el seu defensat fou detingut a la seva habitació sis hores després dels fets, sense temptativa de fugida. En fi, V.N. és casat, té dos fills i els únics antecedents que li consten són pel fet d'haver robat taronges al 1996.

Denuncia la defensa que a Israel es va vulnerar la confidencialitat client-advocat, i que no s'han seguit totes les vies d'investigació possibles, tal com el fet que hi hagi un tercer, S.S., que se li pugui atribuir el crim.

III.- CONSIDERANT: que l'article 6.2 del Conveni Europeu i per la protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, estableix que tota persona acusada d'una infracció criminal es presumeix innocent mentre la seva culpabilitat no sigui declarada legalment.

Per altra part, la Constitució andorrana en el seu article 10.2 garanteix a tothom el dret a la presumpció d'innocència.

En el cas d'autoes, existeix un dubte favorable a l'acusat en quant a la comissió de l'assassinat.

Per una part, les múltiples coincidències de temps i de llocs, molt estranyes, els varis indicis com la rasqueta concordant a la que es va fer servir per obrir la porta i el material sospitos trobat en la seva habitació, el comportament de l'acusat (refús de col·laborar i d'autoritzar un test d'ADN), la declaració inicial de Y.D. que l'acompanyà en quant a la compra del ganivet per 200 euros, les explicacions contradictòries i incoherents de V.N., els seus vincles amb els germans K. (socis de A.S.), el fet que el propi V.K. va insistir per allotjar dos persones a nom de Y.D. (la qual acompanyava a V.N.) en el mateix hotel que A.S., fan pensar que V.N. no pot ésser aliè als fets d'autoes, malgrat tots els llargs i nombrosos arguments de la seva defensa.

Per altra part, no coneixem exactament el nivell d'implicació de l'acusat o de participació precisa en l'assassinat, probablement organitzat per un grup criminal on cadascú tenia un paper precís.

No s'ha pogut determinar si V.N. és autor, coautor, còmplice o simple encarregat d'una missió de vigilància de la víctima. Per tant, el Tribunal no pot condemnar a V.N. com autor a partir d'una impressió de culpabilitat o d'indisidis concordants, però a vegades discutibles.

Per tant, la Sala Penal confirma l'absolució de V.N. en absència d'elements suficients que demostrin la imputabilitat de l'assassinat.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

- 1.-** Desestimar el recurs d'apel·lació formulat pel Ministeri Fiscal.
- 2.-** Confirmar la sentència de data 18 d'abril del 2018 dictada pel Tribunal de Corts en la causa 44000353/2004.
- 3.-** Declarar d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.